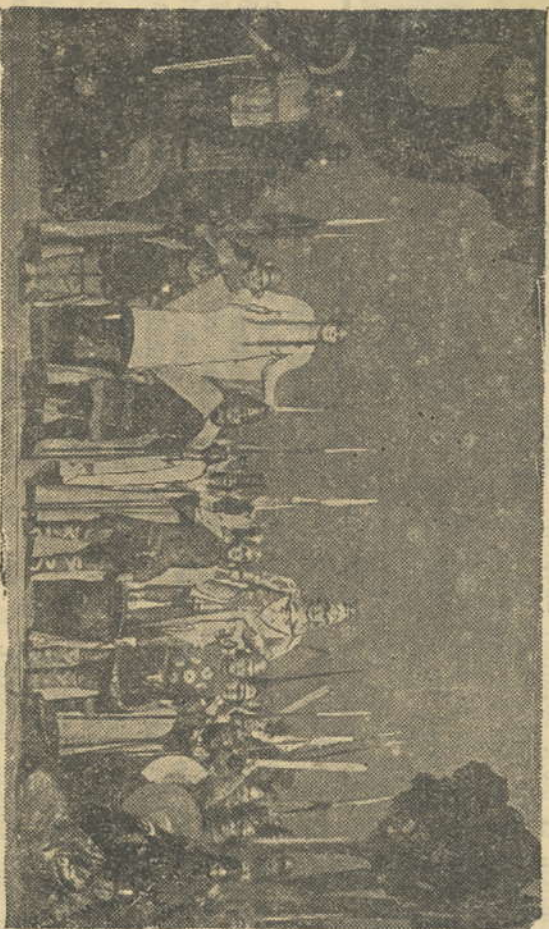

Maagneri „Sohengrin“ „Estoniaas“.

K. 1111 29. 9. 27. Maarkeid ooperi etendusest.

„Maarkeid“ foto.

Suutla seelooja Maagneri „Sohengrin“ efs-
elendus „Estoniaas“ 27. septembril oli tulinur-
liks juurijuhumileks „Sohengrin“ on Maagneri
teine ooper, mis „Estoniaas“ eriti ja Eesti laul-
ilole naeb rambivalgust.

Muusikadraamas on Maagneri hiigla „kõhina-
s. Ta muunitis põhjalikult imber tõi monad moornid
ooperis ja rajas „muusikalise draama“. Maagner
oli see, kes leidis muusika libenduse draamajuh-
muusikuga, kuna karname muusika enre teba oli
kätika juhniksiit. Maagner tähendas õigusega, et
muusika ja teksti autoriks peab olema üks ja sa-
ma isik, nende mõlema vahel peab valitsema ju-
gan, hingeline libendus. Sellepärast etinemas
tõit Maagneri muusikalised draamad enbiseit
ooperiteit, mis pole isikuid aartid ega torbu-

maid hupleid. Meeloka on pibem, ja moosak
vabehpooma, torb ortefriti nähtekate juure,
ja nähtekate juureit ortefritise tagaif tungides.
Muusikalises draamas pumbub jede tõttu juu-
meeritiffus, ortefritie on aritud talle niifomaju-
gure iselietem oja, nagu häätele, ortefier on siin
peltu enim, sui libine muusikaline alusposti lau-
sile. Ortefier ise atioh seigitada juumustitu
draamaalilist momentit. Maagner oli ja ehinene,
tes tõi ooperimuuusikalise fäie moititiohe dra-
kamite isfikure tegekäie eht ja teede vahel. Niti-
fugure on näitets hüfmuiste ärardekamite mo-
titud „Sohengrinis“. See „juhnotiitid“ tiimub
igatord, sui teakam isit ette astub eht sui meele
muletakale teakam teeb. Suttiam laulmuis,
mis sellega alati seotud, atiab ettejuhustit tunta-

„Maarkeid“ foto.

valt elustada.

„Sohengrin“ on aja poolt üks efinestest Maag-
neri ooperiteit, kuid sellegipoolest juu päris tulu-
biline. Maagner panti nähtekate peate ihhustit juu-
re ja raste liberande, milleaga „Estoniaas“ ooperi-
trupp kannuudari tuguldamalt on toime saanud.
Suigit „Estoniaas“ nähtekama on mätere, ortefier
ja toor kannuti mähteked, ja pumbuvad meit ertis-
selt Maagneri tarwis looliatud hääled, on „Es-
toniaas“ tõi paffinud, mis ta mõte. Mähtekust
S o m p u s, ortefritihugi S u l l i ja hra S p a s
m o n t o w, kes nähtekate ja looviga ihkes selle
ooperi kallal tödians, on teinud oma tituudari
tõd.

Maakemab ja mähtekamab peritid, Eisa
(S e l m i E i n e r), Duxud (S r i n a S o m a n o
na) ja Sohengrin (P a r l D i s) kanti ette juu-
re turistilise tenaudega. Samaajuugute fititue
wäärt on M. M e r e r (S e i n r i d), S. S t i t t o i
ja M. S u u r i j o o i (S e r o i d).

Suigit vahel ettekamneis tumbub nagu juu-
bunnet Maagneri isoks mojaline hääleline juu,
fiks ei kea selles juubistada „Estoniaas“ teadrit
Maagner nõnab evatorkalifit jändu, evatorkalifit
tingebort ortefriti ja toori. Sštreitbes teart juu-
ruse ja abinõudega anti ihugi rostem sui oobata
mõis, ihärtanis on ke matsem hra Saurkamit juu-
fugure betovaitsoori lojha ja D i g a D b o l i a
n i n o w a tostitimibe toho, mille toonid eriti
tenab.

Reinvald 29. IX 1927